

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Oleg Sternioală

Judecători: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată „Aco- Service- Electron”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „CPD-Industrial Grup” împotriva Societății cu răspundere limitată „Aco- Service-Electron” privind încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „CPD-Industrial Grup”, fiind casată parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2017, și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 26 februarie 2016 SRL „CPD-Industrial Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Aco-Service-Electron” privind încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii înaintate, reclamantul a indicat că în rezultatul realizării raporturilor contractuale (contract de sublocățiune a încăperilor nelocative nr.10/4 din 08 aprilie 2013) în beneficiul companiei SRL „Aco-Service-Electron” au fost furnizate servicii de locățiune a încăperilor nelocative, primirea incontestabilă din partea pîrîtului SRL „Aco-Service-Electron” se confirmă prin facturile fiscale semnate și ștampilate în modul corespunzător de ambele părți, precum și de actele de verificare a decontărilor reciproce pentru data de 01 ianuarie 2015.

A invocat reclamantul că, în conformitate cu încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 martie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2016, sub controlul executorului judecătoresc M. Romaliischi, la 25 mai 2016 a fost efectuat transferul sumei de 57322,12 lei la contul de decontare al reclamantului, iar ulterior pîrîtul a transferat în mod benevol la conturile de decontare ale reclamantului următoarele sume: 8930 lei - la 10 iunie 2016; 11000 lei - la 05 iulie

2016; 19570 lei - la 08 iulie 2016; 29000 lei - la 03 octombrie 2016; 10500 lei - la 10 octombrie 2016.

A relatat reclamantul că, după intentarea acțiunii pârîtul a achitat în contul datoriei formate în baza contractului nr.10/4 din 08 aprilie 2013 suma de 166322,12 lei, fapt reflectat în actul de verificare, însă conform situației de la 14 decembrie 2016, datoria neachitată a pârîtului pentru serviciile de locațiune a încăperilor nelocative și serviciile comunale în baza contractului nominalizat constituia suma de 158000 lei.

A precizat reclamantul că, prejudiciul ce urmează a fi încasat de la pârât sub formă de penalitate în conformitate cu contractul de sublocațiune a încăperilor nelocative nr.10/4 din 08 aprilie 2013 în sumă de 120 568,31 lei, a rămas neschimbat cu luarea în considerare a termenului de prescripție stabilit în art. 268 Cod civil.

Prin somația nr.6-09/2015/2 din 09 iunie 2015, recepționată de pârît conform avizului de recepție la 11 iunie 2015, acesta din urmă a fost anunțat cu privire la rezervarea dreptului de a pretinde plata penalității la primirea executării, în ordinea stabilită de art. 626 alin. (3) Cod civil.

A indicat reclamantul că, prejudiciul ce urmează a fi încasat de la pârît sub formă de penalitate în baza contractului de locațiune nr.19 din 01 aprilie 2015 în sumă de 14666,83 lei, a rămas neschimbat cu luarea în considerare a termenului de prescripție stabilit în art. 268 Cod civil.

A menționat reclamantul că, conform pct. 10.2 al contractului, în caz de încălcare a termenului de plată din contract (inclusiv a chiriei, serviciilor comunale ș.a.), locatarul este în drept să solicite achitarea penalității în mărime de 0,15% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere (începînd cu prima zi de întârziere), în cazul în care termenul de întârziere depășește 30 zile. Conform calculului anexat la cererea de chemare în judecată, cuantumul penalității, conform pct. 10.2 al contractului nr.19 din 01 aprilie 2015, la momentul pînă la realizarea dreptului la acțiune, constituie suma de 14666,83 lei și a rămas neschimbat cu luarea în considerare a termenului de prescripție stabilit în art. 268 Cod civil.

A relatat reclamantul că, în temeiul art. art. 1331 și 1333 Cod civil, la 18 august 2015 reclamantul și pârîtul au încheiat tranzacția cu privire la constatarea și modul de rambursare a datoriei, prin care pârîtul a recunoscut și a garantat rambursarea în mod deplin a datoriei față de creditor în mărimea stabilită la data semnării prezentei tranzacției - 324322,12 lei, iar conform pct. 3.1.1 și 3.1 al tranzacției, pârîtul și-a asumat obligația să ramburseze reclamantului datoria în conformitate cu graficul stabilit: pct. 3.1.1 - de la 01 septembrie 2015 pînă la 31 decembrie 2015 - suma de 47822,12 lei.

A constatat reclamantul că, pct. 4.2 al tranzacției indicate prevedea expres că în cazul nerespectării de către debitor a graficului de rambursare a datoriei, stabilit în pct. 3.1, 3.1.1-3.1.8, acesta s-a obligat să achite în favoarea creditorului suma penalității în mărime de 0,5% din suma neachitată la timp pentru fiecare zi de întârziere, precum și suma datoriei de bază neachitate la momentul aplicării sancțiunilor, astfel încît pârîtul, contrar angajamentelor asumate și a termenelor de plată convenite - pînă la data de 31 decembrie 2015, nu a executat rambursarea în

modul corespunzător a datoriei conform documentelor perfectate în perioada de la 04 ianuarie 2016 și pînă la 24 mai 2016, motiv pentru care cuantumul penalității pentru această perioadă constituie suma de 33714,59 lei, iar dobînda de întîrziere pe care o datorează pîrîtul pentru neexecutarea obligațiilor pentru perioada 01 ianuarie 2015 - 25 februarie 2016 constituie suma de 91800,68 lei.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului a datoriei formate în baza contractului de sublocatiune a încăperilor nelocative nr. 10/4 din 08 aprilie 2013 și tranzacția din 18 august 2015 în sumă de 158000 lei, a penalității aferente în mărime de 120568,31 lei, a penalității în baza tranzacției indicate în mărime de 33714,59 lei, a dobînzii de întîrziere în mărime de 92795,86 lei, suma datoriei rămase în sold de 20743,37 lei, a datoriei formate în baza contractului nr. 19 din 01 aprilie 2015 în mărime de 54321,58 lei, a penalității aferente în mărime de 14666,83 lei, și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „CPD-Industrial Grup” a fost parțial admisă și s-a dispus încasarea din contul SRL „Aco-Service-Electron” a penalității pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 02 martie 2016 în sumă de 14824,85 lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 4986,85 lei, iar în total suma de 19811,70 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 24 februarie 2017 SRL „CPD-Industrial Grup”, în persoana avocatului stagiar Grossu Octavian, a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017 s-a admis cererea de apel declarată de SRL „CPD-Industrial Grup”.

S-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2017, în partea respingerii cerințelor privind încasarea datoriei și reparării prejudiciului ce rezultă din contractul de locațiune nr. 19 din 01 aprilie 2015 și în această parte s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a admis pretențiile SRL „CPD-Industrial Grup” privind încasarea datoriei și penalității și s-a încasat din contul SRL „Aco-Service-Electron” în beneficiul SRL „CPD-Industrial Grup” datoria ce rezultă din contractul de locațiune nr. 19 din 01 aprilie 2015 în mărime de 54 321,58 lei, penalitatea în mărime de 14 666, 83 lei și cheltuielile de judecată proporțional pretențiilor admise în mărime de 1552,23 lei.

În rest hotărîrea s-a menținut.

La 20 noiembrie 2017 reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată ”Aco- Service- Electron” a declarat recurs, iar la 22 noiembrie 2017 a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural, și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie

aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin recipisa anexată la materialele dosarului reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată ”Aco- Service- Electron” a primit la 19 septembrie 2017 contra semnătură, copia deciziei din 13 iulie 2017 (f.d.217), prin urmare, recursul declarat la 20 noiembrie 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată ”Aco- Service- Electron” este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată ”Aco- Service- Electron” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de

o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată ”Aco- Service- Electron” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Scripnic Veaceslav în interesele Societății cu răspundere limitată ”Aco- Service- Electron” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Oleg Sternioală

Judecători:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru